

Rigsdagens Side, mener jeg indeholde Opfordring til at gaae videre og samme Bei, og det er et Hænsjeb ad samme Bei, jeg foreslaaer, vi skulle gaae ved det Lovforslag, jeg nu har den Ære at fremlægge for Folkethinget. Det er et lille Lovforslag, let at overse; det bestaaer kun af 4 Paragrapher. § 1 har til Hensigt at løse det Statusbaand, som hidtil har trykket paa de danske Studenter, saa at de have været bundne til Kjøbenhavns Universitet og kun ved dette have kunnet fortsætte og fuldende deres Studier. Jeg mener nu, at ligesom det Lovforslag, der ifjor blev vedtaget, vedgik, at Domme, der bleve affagte i Sverrig, kunde gennemføres i Danmark, saaledes maae ogsaa paa samme Maade Domme — thi Examenscharakter er en Dom — affagte af de lærde Netter, som vi kalde Examenscommissioner, kunne være gjældende i Danmark, hvad enten de saa ere affagte i Sverrig eller Norge. — Den anden § skulde aabne Afgang for Svenskere og Nordmænd til at besøge og benytte Kjøbenhavns Universitet i et saadant Omfang, som det ikke længe har været Tilfældet. Derjom vi gaae et Par hundrede Aar tilbage i Tiden, ja, saa see vi, at Kjøbenhavns Universitet jævnlig og stadig blev gjæstet af Svenskere og Nordmænd. Nordmændene vedbleve hermed, indtil Norge fik sit eget Universitet, og jeg troer ikke, at der gives Nogen, som ikke erkjender, at dette Besøg ved Kjøbenhavns Universitet af Svenskere og Nordmænd havde en stor Betydning til at hæve, forfriske og fyldiggjøre Livet og Studierne ved dette Universitet. Det var til at tilveiebringe noget Saadant, at § 2 skulde sigte. — § 3 har en dobbelt Hensigt. Vi see aarlig Universitetet udsætte en Mængde Priisopgaver; men vi see tillige, at hyderst saa, ja næsten ingen af disse Priisopgaver blive besvarede og Præmierne vundne. Jeg mener nu, det er Synnd for de smukke Opgaver ikke at gjøre deres Besvarelse saa tilgængelig som mulig, og det har jeg troet kunde opnaaes, naar der, saaledes som i § 3 bestemt, aabnes alle dem, der ere Borgere ved et af Nordens Universiteter, Afgang til med samme Ret at besvare disse Opgaver; men det forekommer mig da ogsaa, at naar disse Priisopgaver have en saadan Betydning, som

tillægges dem, saa burde de foruden den Virkning, de allerede have, tillige medføre den, at man erkjendte, at den, der havde besvaret en saadan Priisopgave og derfor vundet Universitetets Præmie, maatte uden al anden Kundskabs- eller Lærdomsprøve være værdig til at erholde Borgerbrev ved dette Universitet. Ganske vist har jeg tænkt mig, at et gammelt Udtryk derved paant kunde fremkomme. Tidligere var det nemlig jævnlig Sitt, at Folk bleve Studenter uden egentlig at underkaste sig Studenterexamen, og dem, der saaledes bleve Studenter ad anden Bei end ved den almindelige Examen, kaldte man „Kaffelovnsstudenter“. Jeg har ganske vist tænkt mig Muligheden af, at et saadant Udtryk kunde leve op igjen, men jeg har da tillige tænkt, at man i saa Fald vilde mindes, at nogle af de Mænd, der have gjort vor Videnskab allerstørst Ære, vare „Kaffelovnsstudenter.“ Dette var f. Ex. Tilfældet med Peter Frederik Suhm, der har Navn i Videnskaben som saa Nordboere; det samme gjælder om Adam Øhlenschläger, og endnu mange Flere kunde jeg nævne. Jeg haaber derfor, at hvis en saadan Afgang til at blive Student uden igjennem den almindelige Examen atter blev given, vilde der igjen komme Folk, der nok skulde vide at hævde dette Slags Studenteres Anseelse. — § 4 har til Hensigt at give Enhver, der ved et af Nordens Universiteter har taget en Grad, den samme Ret til at holde offentlige og private Forelæsninger ved Kjøbenhavns Universitet, som om han havde taget Graden her. Derjom man skulde frygte for, at vi saa vilde blive altfor oversvømmede af lærde og veltalende Mænd, der vilde byde deres Kundskaber til Torvs ved at tilbyde sig at holde offentlige Forelæsninger, saa troer jeg, at Faren var ikke saa stor; thi ligesom man kun læser de Bøger, der due noget, og lade de andre ligge, saaledes vilde man ogsaa kun høre de Forelæsninger, der due noget og kunde samle Tilhørere om sig. Idet jeg saaledes ganske kort har tilladt mig at skitsere Indholdet af det Lovforslag, jeg idag har den Ære at forelægge, skal jeg sluttelig endnu kun tillade mig paa det Bedste og Varmeste at anbefale det til det ærede Thing.

Formanden: Lovforslaget vil nu trykkes og blive omdeelt til de Herrer Medlemmer.